

Els sindicats i l'empresa Ercros negocien les condicions del cessament de l'activitat

Tot el poble de Cardona viu pendent del tancament de les seves mines de potassa

L'Ajuntament considera urgent la captació de noves indústries

Vicenç Relats

CARDONA — Després de quasi dues setmanes de negociacions entre el comitè d'empresa i la direcció d'Ercros sobre les condicions de tancament de les mines de potassa de Cardona, els habitants d'aquesta vila del Bages, que des de l'any 1929 depèn de l'extracció del mineral, veuen amb incertesa el seu futur.

Les primeres notícies que van parlar de l'esgotament dels antics jaciments van aparèixer el 1984, però llavors ningú no creia que pogués perillar la continuïtat de la mina. L'any 1985 van començar a fer-se les primeres prospeccions en el jaciment anomenat Victòria, descobert fa 20 anys, on hi ha grans quantitats d'una potassa d'altíssima qualitat. Però les investigacions dels dos últims anys s'han encarregat d'anar esvaint les esperances d'explorar-la.

La causa són les irregulars característiques geològiques en què es troba emmagatzemat el mineral, que fan molt difícil que es pugui extreure, a 1.300 metres de profunditat. Aquests resultats negatius van fer que, ja durant l'any passat, els treballadors i el poble sencer sospitessin que s'avançava cap al tancament de la mina. Però el rumor es va fer oficial abans de final d'any, quan el president d'Ercros, Javier Vega de Seoane, va comunicar a l'alcalde de Cardona, el socialista Gervasi Arnaste, "que les possibilitats de continuïtat de la mina eren remotes".

De llavors ençà, l'Ajuntament, els miners i els comerciants d'aquesta vila de 6.700 habitants no han deixat de fer gestions per buscar alternatives de futur per al poble. I és que hi ha 530 veïns de Cardona que treballen a la mina, però es considera que fins a un miler de persones en viuen indirectament: petits tallers, botigues, serveis i entitats d'estalvis.

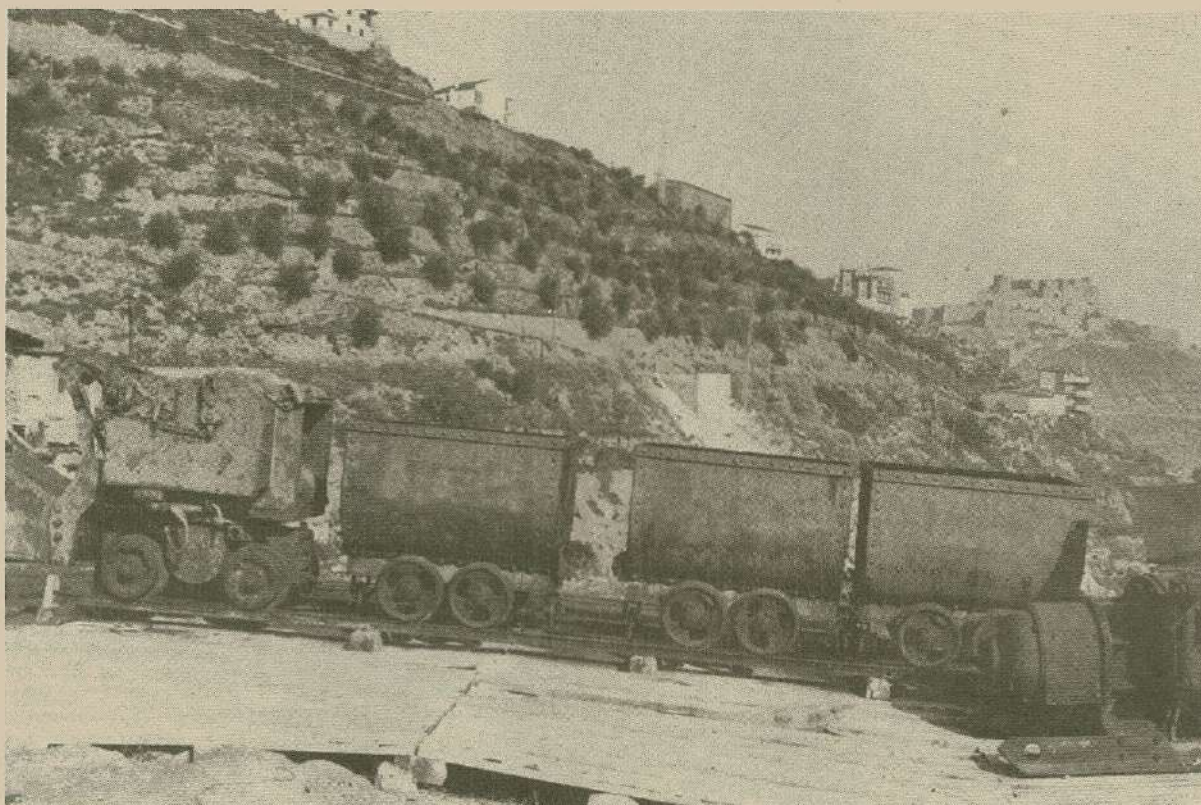
Preocupació entre els comerciants

"En aquest poble no es parla de res més que del tancament", diu el cambrer d'un restaurant situat prop de la planta que tracta la potassa procedent de la mina. "Si es deixa de treballar a la mina tots haurem de pensar a què ens dediquem", afegeix.

Els treballadors d'Ercros a Cardona, amb una mitjana de sous d'unes 150.000 pessetes —entre tècnics, miners i altres empleats—, tenen assegurat el lloc de treball, perquè l'empresa es va comprometre a no acomiadar ningú. Pot traslladar-los a alguna de les altres mines que té a diversos punts de l'Estat espanyol, especialment a Potasses del Llobregat, a Sallent, que són les més properes. Però aquestes possibilitats no convencen gaire ningú i, sobretot, no garanteixen el futur del poble de Cardona.

En plenes negociacions sindicals-Ercros, l'empresa ha ofert diverses possibilitats de reducció de plantilla als treballadors, amb jubilacions anticipades als majors de 50 anys, excedències voluntàries i baixes incentivades. També ha proposat que el primer de febrer un minador —màquina d'extracció del mineral—, amb vint homes, es traslladin a treballar a les mines de Sallent, i posteriorment s'hi desplaci un segon minador, però això no ha estat acceptat pel comitè d'empresa, que exigeix que "no es vegi el futur que es dona al conjunt de treballadors".

Segons el president del comitè d'empresa, l'uguetista Alfonso Soriano, els treballadors volen "que es continuï investigant a les mines, mentre tècnicament sigui possible, i que es garan-

teixi el lloc de treball a tots els empleats d'Ercros a Cardona i Sallent". Segons el mateix sindicalista, el màxim perill de perdre la feina el corren 130 treballadors, majoritàriament de Sallent, no contractats per Ercros sinó per empreses que treballen per a aquella explotació minera, i 92 eventuals contractats directament per Ercros.

Els treballadors també exigeixen que Ercros es comprometi a reindustrialitzar Cardona, "perquè —en paraules d'Alfonso Soriano— s'ha de pensar en la gent d'avui, però també en la del demà, perquè pugui seguir treballant en aquest poble".

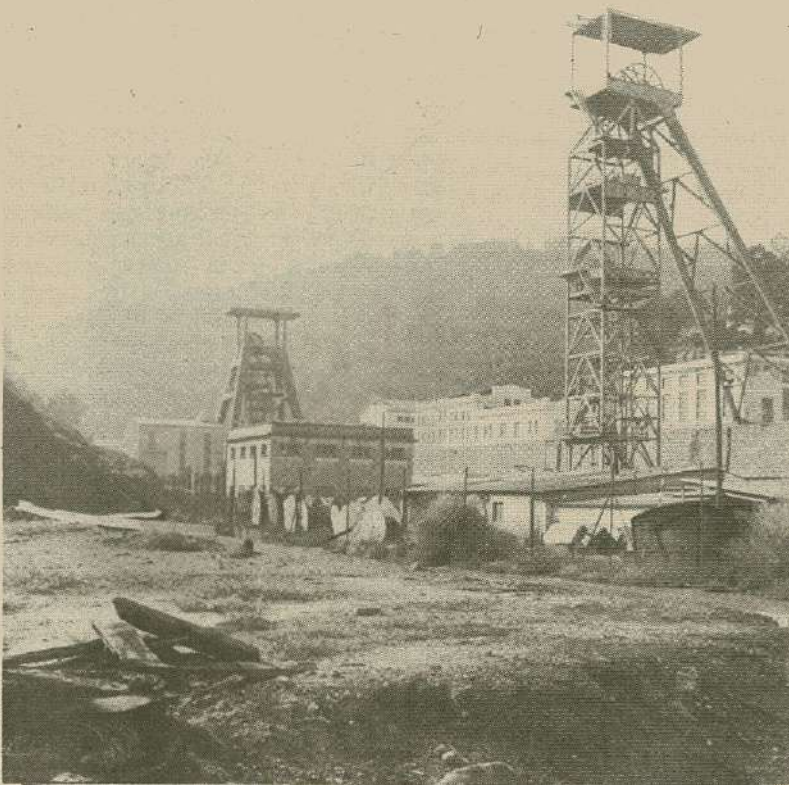
Reindustrialitzar la vila

La reindustrialització diversificada de Cardona és el futur que reclamen conjuntament a l'Administració l'Ajuntament, el comitè d'empresa de la mina i la Unió de Botiguers local. Però aquest procés no ve sol. "¿Qui voldrà posar una fàbrica a Cardona amb les carreteres que tenim, si pot fer-ho millor a Santpedor o Manresa?", es pregunta un cardoní jubilat que havia treballat 40 anys a la mina.

Segons l'alcalde, les solucions passen per tres eixos: que la Generalitat construeixi "amb la màxima urgència" un polígon industrial que l'Institut Català del Sòl (Incasol) ja va adquirir el 29 de desembre passat; que es subvencionin especialment les empreses que s'hi vulguin establir, de manera que es puguin acollir als ajuts que es donen a les empreses que inverteixen en zones industrials en declivi, i la millora, "també urgentíssima", de la carretera Manresa-Solsona, especialment en el tram Súrria-Cardona.

Demanen concrecions

Recentment l'alcalde i els representats sindicals i comercials de la vila es van entrevistar amb el conseller d'Indústria, Antoni Subirà, per demanar-li "que es concretin les ajudes a Cardona". Segons Gervasi Arnaste, "les promeses que s'atendrien les nostres demandes ens les va donar ja fa un any el conseller Macià Alavedra i no s'ha fet res". "Ara mateix —explica l'alcalde— estem en contacte amb una empresa que hi està interessada, que podria crear 300 llocs de treball, però vol saber quins ajuts li donaria l'Administració".

Les vagonetes que tradicionalment han transportat la potassa de la mina de Cardona. A sota, les torres de l'explotació

L'interès turístic condicionaria la instal·lació d'una incineradora

■ Ercros, l'empresa concessionària de la mina, vol presentar un projecte a la Generalitat per construir una incineradora a Cardona. El fet que el govern català no hagi aprovat l'emplaçament al Pla de Santa Maria (Alt Camp) de la incineradora prevista en el pla de residus pot augmentar l'interès per la localitat del Bages. Ercros ha constituït una societat, de la qual participa en una tercera part, que preveu que la planta crematòria podria crear 150 llocs de treball i que podria absorbir alguns treballadors de l'explotació minera.

L'alcalde de Cardona, Gervasi Arnaste, ha dit a l'AVUI que no coneix el projecte i que "abans de pronunciar-nos-hi hem de veure què se'n proposa". Amb tot, va manifestar que "si la incineradora pogués perjudicar els interessos turístics de Cardona, ens hi oposarem del tot".

El turisme és una altra de les sortides que vol impulsar aquesta vila famosa per les mines i pel seu polèmic corre-bou. L'Ajuntament té en projecte explotar turísticament la coneguda muntanya de sal, juntament amb una pròxima declaració de conjunt artístic monumental del castell i el casc antic de Cardona.

La muntanya de sal és un fenomen geològic únic al món, d'uns cent metres d'alçada i de prop d'un quilòmetre de circumferència. Les seves cristallitzacions salines formen un conjunt de gran varietat de colors i capes minerals. El projecte preveu una ambiciosa remodelació urbanística de la vall salada, amb un cost de 2.000 milions. Es preveu que podria ocupar prop de vuitanta persones, entre feines directes —guies, vigilants...— i ocupacions turístiques induïdes.

Suport als alcaldes

Els sacerdots de la Conca de Barberà, crítics amb el pla de residus

Redacció

CONCA DE BARBERÀ — Els capellans de la Conca de Barberà van fer públic aquest cap de setmana un manifest de suport a les mobilitzacions dels seus feligresos contra el pla de residus elaborat per la Generalitat. Els capellans exigeixen solucions justes i una atenció més gran per part dels Ajuntaments de la comarca.

Els sacerdots van manifestar el seu suport als alcaldes dimissionaris de la zona i van afegir que, a més de la seva solidaritat amb les mobilitzacions, "lamentem que s'hagi plantejat aquesta qüestió d'aquesta manera, prescindint dels Ajuntaments de la comarca".

D'altra banda, el grup ecologista Anovia Verda i Neta, que agrupa diferents col·lectius d'Igualada i la seva comarca en la lluita contra la instal·lació d'un altre abocador a Rubió, ha començat una campanya amb el lema *Una idea, una setmana, una identitat*.

El conseller de Política Territorial i Obres Públiques, Joaquim Molins, va declarar ahir davant un grup de periodistes que "els desafio que em donin, en l'entorn de Tarragona, una ubicació millor que la de Forès per a un abocador". Molins va afegir que també s'han estudiat molt detalladament els llocs on instal·lar els abocadors a les restants zones, i va afirmar: "S'han fet estudis en profunditat per prendre les decisions adoptades. El terreny ha de tenir una composició geològica que li doni impermeabilitat, per la qual cosa ha de ser argilós o granític. Això ja redueix a un nombre molt limitat les zones de possible instal·lació. D'altra banda, el sòl ha de tenir unes característiques morfològiques que hi permetin els abocaments. Bàsicament, han de formar un cràter, i al subsòl no hi ha d'haver corrents d'aigua importants. Amb aquests requisits, queden pocs llocs on escollir."

El conseller va manifestar, no obstant, que "la planta d'incineració de residus sí que es pot canviar d'emplaçament, ja que només s'han d'evitar llocs on puguin produir-se inversions tèrmiques o similars". Els 21 alcaldes de la comarca de la Conca de Barberà tenien previst fer efectiva la seva dimissió entre ahir i avui, segons va informar l'alcalde de Santa Coloma de Queralt, Joan Farrés, que va precisar que no s'ha rebut cap contraoferta per retirar el procés de dimissions.

El retard de les obres del parc Busch incrementa el seu cost

Efe

BARCELONA — El conseller delegat d'Anheuser Busch, Lluís Lluubià, va explicar ahir que el parc d'atraccions que l'empresa nord-americana pretén construir a Vila-seca i Salou ha sofert un important increment en el seu pressupost, previst inicialment en uns 33.400 milions de pessetes, a causa del retard en l'execució de les obres i el cost d'adquisició dels terrenys. Segons va dir Lluubià, l'empresa ha pagat 7.000 milions de pessetes pel 70% dels terrenys, quasi el triple del que estava previst per a la totalitat, que pujava a 2.500 milions de pessetes. El retard en l'execució de les obres provoca que per cada dia transcorregut l'empresa perdi tres milions de pessetes a causa dels interessos generats pels crèdits sol·licitats per la companyia.